

Zühre için “nakışlı”, katre için “kamere aşık”, reşha için “safvetli” tabirlerinin kullanılması bize neyi hatırlatabilir?

Şahsî kanaatler yahut farklı felsefî görüşler, hakikatin bulunmasında, **zührenin nakışları** gibi, perde olabilmekte, hakikatin net olarak bilinmesini engellemektedir.

Kamere âşık olmak, sebeplere ve vasıtalara aşırı derecede önem vermeyi temsil etmiş olabilir. Mesela, **Rezzak** ismi bir manevî güneş ise, meyve ağaçları kamer görevi yaparlar. Müminler, o nimet ışıklarının, **Rezzak** isminin nurundan geldiğini bilirler ve Allah’a şükrederler; meyve ağaçlarına minnettar olmazlar.

Safvet; *saf, temiz, arı olmak* demektir. Reşhanın safveti, müminin her şeyi, doğrudan, Allah’ın sanatı, eseri ve ihsanı olarak görmesini temsil eder.